

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא-statement ◼ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ◼ ראייה-proof
מקרא-key:	

סנהדרין-ארבע מיתות		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
ואלו הן שמצילין אותן בנפשן: הרודף אחר חבריו להרגו, ואחר הזכר, ואחר הנערה המאורסה. אבל הרודף אחר בהמה, והמחלל - את השבת, ועובד עבודה זרה אין מצילין אותן בנפשן.													■
מניין הרודף אחר חבריו להרגו שניתן להצילו בנפשו - תלמוד לומר (ויקרא י"ט) לא תעמד על דם רעך.	תנו רבנן:												■
והא להכי הוא דאתא? האי מיבעי ליה לכדתניא:													ז
מניין לרואה את חבריו שהוא טובע בנהר, או היה גוררתו, או לסטין באין עליו, שהוא חייב להצילו - תלמוד לומר לא תעמד על דם רעך.	[תניא]												◻
אין הכי נמי.													!
ואלא ניתן להצילו בנפשו מנלן?													^
אתיא בקל וחומר מנערה המאורסה, מה נערה המאורסה, שלא בא אלא לפוגמה - אמרה תורה ניתן להצילה בנפשו, רודף אחר חבריו להרגו - על אחת כמה וכמה.													!
וכי עונשין מן הדין?													ז
הקישא הוא, (דברים כ"ב) כי כאשר יקום איש על רעהו ורצחו נפש, וכי מה למדנו מרוצח? מעתה, הרי זה בא ללמד ונמצא למד, מקיש רוצח לנערה המאורסה: מה נערה המאורסה ניתן להצילה בנפשו - אף רוצח ניתן להצילו בנפשו.	דבי רבי תנא:												!
ונערה מאורסה גופה מנלן													ז
כדתנא דבי רבי ישמעאל													!
(דברים כ"ב) ואין מושיע לה, הא יש מושיע לה - בכל דבר שיכול להושיע.	דתנא דבי רבי ישמעאל:												!
מנין לרואה את חברו שהוא טובע בנהר או היה גוררתו או לסטין באין עליו שהוא חייב להצילו תלמוד לומר לא תעמד על דם רעך.	גופא:												■
והא מהכא נפקא? מהתם נפקא: אבדת גופו מניין - תלמוד לומר והשבתו לן													ז
אי מהתם הוה אמינא: הני מילי - בנפשיה, אבל מיטרח ומיגר אגורי - אימא לא, קא משמע לן.													!
אחד הרודף אחר חבריו להרגו, ואחר הזכר, ואחר נערה המאורסה, ואחר חייבי מיתות בית דין, ואחר חייבי כריתות - מצילין אותן בנפשו. אלמנה לכהן גדול, גרושה וחלוצה לכהן הדיוט - אין מצילין אותן בנפשו.	תנו רבנן: [רבנן]												■
נעבדה בה עבירה - אין מצילין אותה בנפשו.													■
יש לה מושיע - אין מצילין אותה בנפשו.													■
אף האומרת הניחו לו שלא יהרגה.	רבי יהודה:												■
מנא הני מילי?													^
אמר קרא (דברים כ"ב) ולנערה לא תעשה דבר אין לנערה חטא מות, נער - זה זכור, נערה - זו נערה המאורסה, חטא - אלו חייבי כריתות, מות - אלו חייבי מיתות בית דין.													!
כל הני למה לי?													ז
צריכי													!
דאי כתב רחמנא נער - משום דלא אורחיה, אבל נערה דאורחה - אימא לא.													!
ואי כתב רחמנא נערה - משום דקא פגים לה, אבל נער דלא קא פגים ליה - אימא לא.													!
ואי כתב רחמנא הני - משום - דהאי לא אורחיה הוא, והא - קא פגים לה, אבל שאר עריות, דאורחיהו ולא נפיש פיגמיהו - אימא לא, כתב רחמנא חטא.													!
ואי כתב רחמנא חטא הוה אמינא: אפילו חייבי לאוין, כתב רחמנא מות.													!
ואי כתב רחמנא מות הוה אמינא חייבי מיתות בית דין - אין, חייבי כריתות - לא, כתב רחמנא חטא.													!
ולכתוב רחמנא חטא מות ולא בעי נער ונערה													ז

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement-מימרא ♣ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא-key:	

סנהדרין-ארבע מיתות		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
אין הכי נמי, ואלא נער נערה, חד - למעוטי עובד עבודה זרה, וחד - למעוטי בהמה ושבת.												◇	עגל:	
עובד עבודה זרה ניתן להצילו בנפשו	ולרבי שמעון בן יוחי דאמר:	♣										◇	עגל:	
למה לי?		♣											עגל:	
חד - למעוטי בהמה, וחד - למעוטי שבת. סלקא דעתך אמינא: תיתי שבת מחילול חילול מעבודה זרה.		!										◇	עגל:	
מחלל את השבת ניתן להצילו בנפשו, דאתיא שבת מחילול חילול מעבודה זרה	ולרבי אלעזר ברבי שמעון דאמר:	♣										◇	עגל:	
מאי איכא למימר?		♣											עגל:	
חד מיעוט - למעוטי בהמה, ואידך - אידי דכתב רחמנא נער, כתב נמי נערה.		!										◇	עגל:	
אף האומרת הניחו לו שלא יהרגה.	רבי יהודה:											◇	עגל:	
במאי קמיפלגי?											♣		עגל:	
במקפדת על פיגמה, ומניחתו שלא יהרגה.	רבא:										!	◇	עגל:	
אפיגמה קפיד רחמנא, והרי מקפדת על פיגמה.	רבנן סברי:										!	◇	עגל:	
ורבי יהודה											♣	!	עגל:	
האי - דקאמר רחמנא קטליה - משום דמסרה נפשה לקטלא, הא - לא מסרה נפשה לקטלא.	[רבי יהודה]										♣	!	◇	עגל:
אלמנה לכהן גדול נמי, קא פגים לה	רב פפא לאביי:										♣		◇	עגל:
אפיגמה רבה - קפיד רחמנא, אפיגמה זוטא - לא קפיד רחמנא.	אמר ליה: [אביי]										!		◇	עגל:
חטא אלו חייבי כריתות.												♣	◇	עגל:
ואלו נערות שיש להן קנס: הבא על אחותן	ורמינהו:										♣	♣	עגל:	
משעת העראה דפגמה - איפטר לה מקטלא, ממונא לא משלם עד גמר ביאה.	אמרוהו רבנן קמיה דרב חסדא:										!		◇	עגל:
הניחא למאן דאמר העראה זו נשיקה, אלא למאן דאמר העראה זו הכנסת עטרה - מאי איכא למימר?											♣		עגל:	
כגון שבא עליה שלא כדרכה, וחזר ובא עליה כדרכה.	אלא אמר רב חסדא:										!		◇	עגל:
במניחתו שלא יהרגה, ורבי יהודה היא.	רבא:										!		◇	עגל: